

I puritani, de Bellini

I puritani va ser l'onzena i darrera òpera de Bellini, qui moriria mesos després, a l'edat de 33 anys, als afores de París. Hi havia viatjat atret pel prestigi cultural d'aquesta ciutat i amb l'esperança de millorar els seus beneficis econòmics. A París va fer amistat amb Rossini, que hi estava instal·lat. Rossini va ajudar el jove compositor amb les seves influències per trobar feina i amb consells, com ara la conveniència de reforçar l'aspecte orquestral de les seves òperes, cosa que Bellini va fer amb *I puritani*. Pel que fa a l'estructura musical de l'obra, se segueix respectant la tradició de la successió de números: les àries, duets o concertants s'inicien amb un recitatiu, seguit d'ària i *cabaletta*, parts interrompudes per altres solistes i/o el cor. Precisament amb Bellini, tal com es pot apreciar aquí, el cor va agafant cada vegada més importància. I, sobretot, destaca el sentit melòdic del compositor, amb bellíssimes peces.

Tipologia	Composició	Llibret	Font	Estrena	Aquí?
Òpera en tres actes	 Vincenzo Bellini	 Carlo Pepoli	 L'obra teatral <i>Têtes rondes et cavaliers</i> J.-F. Anclot i J. X. Boniface	Absoluta el 24-1-1835, a París, al Théâtre-Italien	A Girona, el mes de setembre de 1849, a l'actual Teatre Municipal

DE QUÈ ENS PARLA

Durant la guerra civil anglesa, en què els puritans de Cromwell van acabar enderrocant i executant el rei Carles I. Enmig, dos enemics en la guerra també ho seran per l'amor d'Elvira.

ACTE I [En un castell purità prop de Plymouth, al sud d'Anglaterra]

Tothom està content per l'imminent casament d'Elvira, la filla del castellà purità, i el realista Arturo. El que està emmurriat és Riccardo a qui s'havia en algun moment promès la mà de la noia. Però poc abans de la cerimònia Arturo descobreix la presència de la reina vídua, Enriqueta, i decideix salvar-la disfressant-la amb el vel de núvia de la seva xicota. Elvira embogeix pensant que el promès l'ha abandonada a l'altar per fugir amb una altra dona, i Arturo queda proscrit entre els puritans.

ACTE II [a una sala del castell]

L'oncle d'Elvira explica a tothom que, sentint-se abandonada per Arturo abans del casori, la noia ha perdut el seny (es tracta d'una situació típica en les òperes de l'època, que denotava la fragilitat femenina i que servia perquè les protagonistes exhibissin les seves facultats cantant una *ària de la bogeria*). Riccardo malda contra Arturo però Giorgio argumenta que el que necessita la seva neboda és recuperar-lo. Riccardo i Giorgio acaben proclamant que l'endemà lluitaran en la batalla que s'acosta.

ACTE III [de nit en un jardí de casa d'Elvira, als afores del castell]

Arturo, que ha despistat els seus perseguidors, busca la seva estimada, a quin sent cantar la seva cançó d'amor. Ja retrobats, ella li retreu que l'hagi deixada. Ell s'explica i es reconcilien, però seran capturats pels soldats puritans. La parella es manifesta disposada a morir plegats però, amb aquestes, arriba notícia de la derrota definitiva dels realistes i la declaració d'una amnistia general que salva els amants.

FIXEM-NOS-HI

ACTE I

- Riccardo: *Ah per sempre io ti perdei* [2] [2] ÀRIA. El rival lamenta perdre Elvira.
- Arturo: *A te, o cara* [2] [2] deliciosa ÀRIA
- Elvira: *Son vergine vezzosa* [2] [2] ÀRIA
- Elvira i altres: *Oh vieni al tempio* [2] [2] embogeix creient-se abandonada. Fi del primer acte.

ACTE II

- Giorgio: *Cinta di fiori* [2] [2] ÀRIA: els baixos també en tenen d'excel·lents.
- Elvira: *O rendetemi la speme ... Qui la voce sua soave ... vien diletto* [2] [2] ÀRIA de la bogeria.
- Giorgio i Riccardo: *Il rival salvar ... Suoni la tromba* [2] [2] DUET *Suoni la tromba*, sol [2]

ACTE III

- Arturo i Elvira: *Vieni fra queste braccia* [2] [2] DUET amb aguts.
- Arturo: *Credeasi, misera* [2] [2] a la segona part el tenor es queda sol i se li exigeix arribar a les notes més altes per a home en una òpera, (Fa 4), i així s'expressa la desesperació de l'amant.

- Direcció musical:
Marco Armiliato

- Director d'escena:
Charles Edwards.

Nova producció escènica

Giorgio Valton
(baix) oncle
d'Elvira, purità

Christian Van Horn

Riccardo
(baríton) Oficial
purità, vol Elvira

Artur Ruciński

Elvira
(soprano)
promesa
d'Arturo

Lisette Oropesa

Arturo
(tenor)
Monàrquic
promès d'Elvira

Lawrence Brownlee

Enriqueta
(mezzo)
Vídua del
rei Carles I

Teresa Romano